

РЕШЕНИЕ

№ 66

гр. Варна, 13.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 1 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ивелина Димова

при участието на секретаря Петя В. Георгиева
като разгледа докладваното от Ивелина Димова Административно
наказателно дело № 20223110204473 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Настоящото производство е образувано на основание чл.58д и сл. от ЗАНН.

Подадена е жалба от Р. Д. Р. от гр.Варна срещу Наказателно постановление № 22-0819-005319/25.10.2022г. на началник група в ОДМВР-Варна, сектор „Пътна полиция“-Варна, с което на лицето било наложено административно наказание “глоба” в размер на 20 лева, на основание чл.53 от ЗАНН и чл.185 от ЗДвП.

Жалбоподателят счита наказателното постановление за незаконосъобразно. Твърди, че дневните светлини на автомобила му се задействат автоматично и е невъзможно да се стартира двигателя, без те да се включат.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява лично, като поддържа жалбата на изложените в нея основания.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител. Депозира писмени бележки, в които изразява становище за неоснователност на жалбата. Моли същата да бъде оставена без уважение, като претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В случай, че жалбата бъде уважена, възражава срещу размера на евентуално претендираните от жалбоподателя разноски за адвокатско възнаграждение.

Жалбата е подадена от надлежно легитимирана страна – наказаното физическо лице, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и пред надлежния съд – по местоизвършване на претендираното нарушение, поради което е **процесуално допустима**. Разгледана по същество, същата е **основателна**, по следните съображения:

Въз основа всички събрани по делото доказателства, съдът установи от **фактическа страна** следното: На 22.09.2022г. в гр.Варна жалбоподателят управлявал лек автомобил марка “Хонда ЦР В” с ДК№ ***, без включени светлини за движение през деня или къси светлини. Около 12,37ч. същият преминал с автомобила по ул.“Прилеп“, като се движел в посока бул.“Христо Смирненски“. В същото време свидетелите К. Б. К. и М. М. П.– служители при ОД на МВР-Варна, сектор „Пътна полиция“-Варна, извършвали контрол за спазване на ЗДвП на посочената улица, в близост до пътен възел „Вятърна мелница“. Свидетелите забелязали, че автомобилът се движи без включени светлини и спрели жалбоподателя за проверка. На Р. бил издаден фиш за налагане на глоба, но той отказал да го подпише, поради което на същата дата му бил съставен акт за установяване на административно нарушение за това, ч е управлява процесния автомобил, без да е включил задължителните светлини за движение през деня или къси светлини. Актът бил съставен в присъствието на жалбоподателя, бил предявен и подписан без възражения. Писмени такива не били депозирани и в срока по чл.44 ал.1 от ЗАНН. Въз основа на съставения акт на 25.10.2022г. било издадено и атакуваното наказателно постановление, с което на жалбоподателя била наложена глоба в размер на 20,00 лева на основание чл.185 от ЗДвП, за нарушение на чл.70, ал.3 от ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства- основно от разпита на свидетелите К. Б. К. и М. М. П., както и приобщените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства. Показанията на разпитаните свидетели следва да бъдат кредитирани като последователни, безпротиворечиви и логични, като липсват основания за съмнение в тяхната достоверност. Същите не са се намирали в някакви особени отношения с жалбоподателя и не извличат ползи от твърденията си, при което за съда не съществува основание за съмнение в достоверността на техните показания. Двамата са категорични, че лично са възприели движението на автомобила без включени светлини, включително и св.К., който заявява, че е забелязал това обстоятелство в огледалото за обратно виждане на служебния автомобил. Изявленията на свидетелите, които непосредствено са възприели липсата на включени светлини, предоставят цялата необходима информация за изясняването на делото и позволяват фактическата обстановка да бъде установена по несъмнен начин.

По искане на жалбоподателя като свидетел е разпитан и Д.Т.К., който заявява, че светлините за движение през деня на управлявания от Р. автомобил се включват автоматично със задействането на двигателя. Св.К. е

близък приятел на жалбоподателя, но съдът не счита, че показанията му са недостоверни, тъй като е общоизвестно наличието на подобна автоматична система у много автомобили. Поради това съдът приема за установено, че превозното средство, управлявано от жалбоподателя, е било оборудвано със система, при която светлините за движение през деня са се задействали автоматично при включването на двигателя. Това обаче не води до недостоверност на показанията на полицейските служители. Напълно е възможно в конкретния случай светлините за движение през деня да не са се задействали по някаква причина- поради технически проблем или поради неволно изключване от водача или от друго лице на автоматичния режим. Така от събраните доказателства се налага извода, че макар и по начало светлините за движение през деня на автомобила да се задействат автоматично с включването на двигателя, в конкретния случай същите не са се стартирали и проверяващите правилно са констатирали движението без включени светлини.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от **правна страна** следното: В настоящото производство съдът следва да извърши проверка на законността на оспореното пред него наказателно постановление, като следва да прецени правилно ли са приложени процесуалният и материалният закон, с оглед описаните в НП факти и обстоятелства, както и съответстват ли те на приложената от административнонаказващия орган санкционна норма.

При извършената цялостна **служебна проверка** с оглед задължението си по чл.314, ал.1 НПК съдът установи, че при издаването на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения на нормите на ЗАНН, водещи до неговата отмяна. Съставеният АУАН и издаденото въз основа на него НП съдържат законоустановените в чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН реквизити; издадени са в предвидените за това срокове, като при връчването им не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Наказателното постановление е издадено от компетентен орган (видно от приложеното копие на Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи). Описанието на нарушението е достатъчно пълно и ясно, като позволява на санкционираното лице да разбере извършването на какво деяние му е вменено и да организира адекватно защитата си.

По приложението на **материалния закон** съдът установи следното: Процесното деяние е квалифицирано от наказващия орган като нарушение на чл.70, ал.3 от ЗДвП. Цитираната разпоредба установява задължение през деня моторните превозни средства да се движат с включени светлини за движение през деня или с къси светлини. По изложените по-горе съображения съдът

приема, че жалбоподателят действително е управлявал процесния автомобил, без включени такива светлини. По този начин същият обективно е нарушил посочената разпоредба, като това обстоятелство правилно е констатирано в обжалваното наказателно постановление. Санкцията също така е определена надлежно, във фиксирания размер, предвиден в закона, на основание чл.185 от ЗДвП, предвиждащ специално наказание за нарушения на този закон, за които не са предвидени други наказания. За нарушения от вида на процесното не е предвидено специално наказание и следователно санкционната норма е издирена правилно.

Съдът намира обаче, че не е доказано извършването на нарушението от субективна страна. От показанията на св.К. се извлича извод, че жалбоподателят е разчитал на автоматичното задействане на светлините за движение през деня. Следователно същият не е съзнавал, че в момента на проверката по някаква причина те не са се задействали. След като жалбоподателят не е имал представа, че управлява автомобила без включени светлини, не би могло да се счете за доказано наличието на виновно поведение за осъществяване на административното нарушение. При това положение санкционирането на жалбоподателя с атакуваното наказателно постановление се явява незаконосъобразно и същото подлежи на отмяна на това основание, тъй като не е доказано, че деянието е извършено виновно.

Независимо от изхода на делото на жалбоподателя не следва да се присъждат разноски поради липса на съответно искане, а и на данни такива да са направени.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло Наказателно постановление № 22-0819-005319/25.10.2022г. на началник група в ОДМВР-Варна, сектор „Пътна полиция“-Варна, с което на Р. Д. Р. от гр.Варна, ЕГН:*****, на основание чл.53 от ЗАНН и чл.185 от ЗДвП, е наложено административно наказание “глоба” в размер на 20.00 лева за нарушение на чл.70, ал.3 от ЗДвП, като **незаконосъобразно**.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд – Варна.

След влизане в сила на съдебното решение, АНП да се върне на

наказващия орган по компетентност.

Съдия при Районен съд – Варна: _____